

РЕШЕНИЕ

№ 9651

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3560** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Началник група при отдел „Пътна полиция” - СДВР, подадена чрез процесуалния му представител, срещу Решение № 5531/29.11.2023 г., постановено по НАХД №10548/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-008961 от 28.04.2021г., издадено от началник група към ОПП- СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т.4 от ЗДвП на Т. В. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 /двеста / лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за извършено нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

Касационният жалбоподател излага доводи, че въззивният съд не е събрал необходимият обем доказателства за разкриване на обективната истина по делото, а събраните такива не е анализирал, поради което е постановил решение в нарушение на материалния закон. Моли съдебното решение на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което издаденото наказателно постановление бъде потвърдено. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация, редовно призван, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП изразява становище, че касационната жалба е неоснователна. Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 19.02.2021г. в 02.50 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Т. В. В. управлявала лек автомобил марка БМВ 330 ХИ с рег. [рег.номер на МПС] и срещу бензиностанция „Л.“, въпреки подадения ясен и разбираем сигнал със „Стоп“ палка по образец на МВР, В. не е възприела последния, при което не е спряла, а е продължила движението си направо. Водачката била спряна впоследствие на кръстовището с [улица], където спрямо В. била извършена полицейска проверка.

За да постанови решението си, районният съд е посочил, че не са допуснати нарушения нито на материалния, нито на процесуалния закон при издаването на обжалваното наказателно постановление, като същото е законосъобразно и издадено при спазване на предвидената в закона административна процедура. По същество е обосновал извод, че макар от обективна страна да е осъществен вменения на санкционираното лице състав на нарушението, от доказателствата по делото не се доказвало по ясен и категоричен начин субективният елемент на административното нарушение, поради което СРС е счел, че неправомерно е ангажирана отговорността на В.. Въз основа на тези изводи районният съд е отменил издаденото спрямо нея наказателно постановление.

Решението на въззивния съд е правилно.

Касационната инстанция напълно споделя изложените от районния съд съображения по тълкуването и приложението на закона, към които тя препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Правилен е изводът на въззивния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати процесуални нарушения, които да водят до отмяна на това основание. Противно на твърдението на касатора, правилни и в съответствие с доказателствата по делото са изводите на въззивния съд за липса на субективния елемент на вмененото спрямо Т. В. нарушение по чл. 103 от ЗДвП и ангажиране отговорността ѝ на основание чл. 175, ал. 1, пр. 4 от ЗДвП. Изводите на въззивния съд са изведени след обсъждане на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, поради което и настоящият касационен състав не намира за необходимо да ги приповтаря отново в настоящото решение и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към тях.

За да е осъществен съставът на нарушение по чл. 103 от ЗДвП, следва да е подаден своевременен и ясен сигнал за спиране от контролен орган, който да е предназначен

за конкретния водач на ППС, като въпреки възприетия сигнал, водачът да не е изпълнил задължението си да спре плавно в най-дясната част на пътното платно или на посочено от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите разпореждания.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба относно приетата от съда фактическа обстановка и анализа на доказателствата. Обратно на твърдяното от касатора, районният съд е изяснил фактическата обстановка по спора чрез събраните писмени доказателства и гласни доказателствени средства /разпита на актосъставителя, който е изготвил АУАН, както и разпита на св. П., който е пътувал в лекия автомобил на водачката/, които преценени заедно с останалия доказателствен материал водят до правилния извод, че не е доказан субективния елемент на вмененото по отношение на В. административно нарушение. СРС ги е обсъдил подробно в тяхната съвкупност и взаимовръзка, като въз основа на тях правилно е установил фактите и обстоятелствата по делото. В допълнение настоящият касационен състав счита, че фактът, че се е касало за тъмната част на денонощието, което правилно е отчетено от въззивния съд, обосновава ограничената видимост и липсата на възприетие от В. за подадения сигнал със „стоп“ палка.

Поради изложените по-горе съображения, като е отменил обжалваното пред него НП, районният съд е постановил валиден, допустим и правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази част.

Водим от горното, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5531/29.11.2023 г., постановено по НАХД №10548/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.